

Karusell-vennlighet

Av Hilary Watkins Lemon
(Basert på en sann historie)

Da Damien kom inn i parken, hørte han glad musikk. Grand-mère, bestemoren hans, tok med seg ham og lillesøsteren, Adele, for å kjøre favorittkarusellen hans. Den hadde en morsom lek med ringer. Damien gledet seg til å vise Adele hvordan man lekte leken.

Snart sto de i kø. Karusellen var stor og fargerik, med mange utskårne ponnier. Smilende barn satt på ponniene og vinket mens de kjørte rundt og rundt.

"Hvis du velger en ponni på kanten, kan du leke ringspillet!" sa Damien til Adele. "Ser du pinnene barna holder? Og ser du mannen med ringene?"

sa Damien og pekte på arbeideren. Mannen sto i nærheten av karusellen og holdt ut en ring. Når barna kjørte rundt på karusellen, prøvde de å stikke pinnen gjennom ringen for å ta den. Hver gang de fikk tak i en ring, holdt arbeideren ut en ny.

Adele klappet i hendene. "Jeg vil fange alle ringene!" sa hun.

Endelig var det deres tur. Men det var bare én hest igjen på karusellen.

Da sa Grand-mère: "Damien, kan vi ikke la Adele få den siste

plassen siden hun aldri har kjørt karusell før? Du kan kjøre neste runde."

"Greit," mumlet Damien. Han så arbeideren hjelpe Adele opp på den skinnende brune ponnien. Så ga arbeideren Adele en pinne for å få fange ringene.

Musikken begynte og karusellen begynte å snurre. Damien så på Adele fra siden sammen med Grand-mère. Men Adele holdt pinnen bak fram! I stedet for å holde pinnen i det store håndtaket, holdt hun den i den lange, tynne enden som ble brukt til å fange ringene.

"Adele, snu pinnen!" ropte han. Men det virket ikke som Adele hørte ham over støyen. Da hun passerte ringen, rørte staven ved den. Men håndtaket var for stort til å få plass inni ringen.

"Adele, pinnen din!" Damien prøvde igjen. "Du klarer ikke å få tak i noen ringer hvis du holder den sånn!"

Men Adele hørte ham ikke. Hun bare smilte og lo mens karusellen snurret rundt. Pinnen hennes rørte ved ringen om og om igjen, men hun fanget ikke en eneste en.

Damien stønnet. Adele kastet bort turen sin! Hvis han hadde vært på karusellen, ville han ha fanget alle ringene.

Da turen var over, løp han bort til Adele og ropte:

"Jeg sa jo til deg hvordan du skulle holde pinnen! Hvorfor hørte du ikke på meg? Du gjorde alt galt!"

Adele ropte ikke tilbake til Damien. Hun gråt ikke. Hun bare sto der og så bitte liten ut.

Damiens hjerte hamret og ansiktet hans følte varmt. Det gjorde ham sint å se Adele bomme på alle ringene! Men det var bare hennes første gang. Dessuten hadde det sett ut som om hun hadde det gøy. Helt til nå.

Damien følte seg forferdelig! Han skulle ønske at han ikke hadde kjeftet på Adele.

"Jeg er lei for det. Det var ikke snilt av meg," sa han stille.

Adele kikket opp.

"Hva om jeg gir deg noen tips for å fange ringer?" sa Damien og fortsatte: "Jeg kan sitte ved siden av deg på karusellen og hjelpe deg."

Adele nikket.

Så snudde Damien seg til Grand-mère. "Kan vi få to billetter så Adele kan prøve igjen?"

Grand-mère smilte. "Selvfølgelig," svarte hun. ●

Denne historien fant sted i Frankrike.

